तावताचकृतार्थोभवतीत्याह एतदंतइति एषमनोनिरोधः अंतःसमाप्तिःफलंयस्यसः समाम्नायोवेदःसतत्रपर्यवस्यतीत्यर्थः योगोऽष्टांगःसांख्य मात्मानात्मविवेकः त्यागःसंन्यासः तपःस्वधर्मः दमइंद्रियदमनम् मार्गभेदेऽप्येकत्रपर्यवसानेदृष्टांतःसमुद्रांताआपगानद्यइवेति॥ ३४ ॥ ननुकिम न्यानिवास्मानात्मविद्ययाप्रलोभयसि वयंतुसर्वसुंदरसकलगुणगणालंकृतेनत्वयाविरहंनैवसहामइतिचेदहआह यत्त्वहमिति दृशांदूरेयद्वर्त्ते तत्म दनुध्यानार्थं तच्चध्यानंमनसःसन्निकर्षार्थमिति ॥ ३५ ॥ एतदुपपादयतित्रयेण यथादूरचरइति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ उपैष्यथेतिमाधुर्यमात्रमिति

एतदंतःसमाम्नायोयोगःसांख्यंमनीषिणाम् ॥ त्यागस्तपोदमःसत्यंसमुद्रांताइवापगाः॥ ३४ ॥ यत्त्वहंभ वतीनांवैदूरेवर्त्तेप्रियोदृशाम् ॥ मनसःसन्निकर्षार्थंमदनुध्यानकाम्यया ॥ ३५ ॥ यथादूरचरेप्रेष्ठेमनआ विश्यवर्त्तते॥ स्त्रीणांचनतथाचेतःसन्निकृष्टेऽक्षगोचरे ॥ ३६ ॥ मय्यावेश्यमनःकृत्स्नंविमुक्ताशेषवृत्तिय त्॥ अनुस्मरंत्योमांनित्यमचिरान्मामुपैष्यथ॥ ३७ ॥ यामयाक्रीडतारात्र्यांवनेऽस्मिन्व्रजआस्थिताः॥ अलब्धरासाःकल्याण्योमापुर्मद्वीर्यचिंतया ॥ ३८॥ श्रीशुकउवाच एवंप्रियतमादिष्टमाकर्ण्यव्रज योषितः॥ ताऊचुरुद्धवंप्रीतास्तत्संदेशागतस्मृतीः॥३९॥ गोप्यऊचुः दिष्ट्याऽहितोहतःकंसोयदूनां सानुगोऽघकृत् ॥ दिष्ट्यामैर्लब्धसर्वार्थैःकुशल्यास्तेऽच्युतोऽधुना ॥ ४० ॥ कच्चिद्वदाग्रजःसौम्यकरोतिपुर योषिताम्॥ प्रीतिंनःस्निग्धसव्रीडहासोदारेक्षणार्चितः॥ ४१ ॥ कथंरतिविशेषज्ञःप्रियश्चवरयोषिताम्॥ नानुबध्येततद्वाक्यैर्विभ्रमैश्चानुपूजितः॥४२॥ अपिस्मरतिनःसाधोगोविंदःप्रस्तुतेक्वचित्॥ गोष्ठीमध्येपुर स्त्रीणांग्राम्याःस्वैरकथांतरे॥ ४३॥

चेदतआह याइति हेकल्याण्यःस्वभर्तृभिः प्रतिबद्धाःयाः वनेक्रीडतामयासहअलब्धक्री डास्ताःतदैवमामापुःप्रापुः ॥ ३८॥ तस्यसंदेशेनआगतास्मृतिर्यासांताः प्रथमार्थेद्वितीया ॥ ३९॥ यदूनामहितःशत्रुःअघकृत्दुःखदः दिष्ट्येत्यानंदे आप्तैःप्राप्तैःहितैर्वासह ॥ ४० ॥ अन्याऊचुःकच्चिदिति नोऽस्माकंकरणीयांप्रीतिंकच्चित्पुरयोषितांकरोति स्निग्धंचतत्सव्रीडहासेनोदारमीक्षणंते नार्चितःताभिरस्माभिर्वा ॥ ४१ ॥ अन्याऊचुःकथमिति तासांवाक्यैर्विभ्रमैश्चानुपूजितः ॥ ४२ ॥ पुनरन्याऊचुःकिमनयाचिंतयाऽस्मा न्क्वचित्प्रस्तुतेप्रस्तावेस्मरतिकिम् ग्राम्याअविदग्धाः ॥ ४३ ॥